

Prof. Dr. Pavel Mircea Florea a absolvit Facultatea de Istorie din cadrul Universității București în 1975, cu specializare în Științele Auxiliare ale Istoriei și Istoria Românilor. După absolvire, a fost repartizat ca muzeograf în cadrul Oficiului Județean Vâlcea pentru Patrimoniul Cultural Național, unde a avut responsabilități cu privire la restaurare-conservare, arhitectura medievală și alte domenii ale artei medievale românești. Din 1989, a devenit arhivist în cadrul Arhivelor Naționale ale României, unde, ca membru al Serviciului de Valorificare al Patrimoniului Arhivistic Național, a livrat diferite proiecte cum ar fi: expoziții și publicare de documente din Fondul arhivistic național, investigații în arhivele străine și colaborări cu Muzeul Național de Artă în domeniul manuscriselor medievale. Din 1993, s-a alăturat colectivului nou-înființatei Facultăți de Arhivistică - o instituție academică cu obiectiv principal de a pregăti specialiști pentru Arhivele Naționale – ca lector în Paleografie Slavo-Romana, precum și Istoria Veche a Romanilor. În 1995, a obținut doctoratul în Istorie, cu teza „Transporturile în Tarile Romane în sec. XIV-XIX”, care a și fost publicată. A continuat activitatea în cadrul Facultății de Arhivistică, devenind conferențiar universitar și apoi profesor, precum și șef de catedră, până la pensionare în 2012. În acest timp, a fost un colaborator constant al Muzeului Național de Artă, rezultând în multe publicații pe baza documentelor acestui muzeu, multe inedite.

Pe parcursul unei cariere îndelungate, profesorul Florea s-a distins ca unul dintre cei mai apreciați specialiști în paleografie slavo-romana, cu o intensă activitate de cercetare în arhivele naționale ale României și lucrări publicate, inclusiv mențiuni în „Bibliografia istorică a României”.

După pensionare în 2012, prof. Florea s-a mutat în Danemarca să fie alături de familie.